

[Grønning.]

førelse vil blive frataget deres hidtidige og velerhvervede Produktionsrettigheder, uden at der ydes dem nogen som helst Erstatning derfor?

Jeg beder den højtærede Minister svare paa et konkret Eksempel, nemlig det, der staar anført i min indledende Tale, hvorefter en Landbruger i Gennemsnit for Aarene 1928—32 har leveret 786 Svin og derefter under Rationeringen i Gennemsnittet for 5 Aar 430 Stykker og nu efter den nye Svineordning faar sin Korttildeling ned paa 230 Stykker, hvilket vil sige, at man fratager ham 200 Kort eller en Produktionsværdi, hvis Kortene ansættes til 40 Kr. i Gennemsnit pr. Stk., af 8 000 Kr.

Jeg spørger den højtærede Minister, om Landbrugsraadets Sanktion af Forslaget forekommer Ministeren tilstrækkelig betryggende over for en saadan vilkaarlig Handling, som efter Lægmandssynspunkt har Karakter af en grov Retskrænkelse. Jeg beder endvidere Ministeren udtale sig om, hvorvidt dette kan gøres, uden at der ydes vedkommende Erstatning.

Føler Ministeren sig overtydet om, at det fornødne Retsgrundlag herfor er til Stede? Thi det maa jo erindres, at det her drejer sig om en saadan Forskydning i vedkommende Landbrugers hidtidige Produktionsvirksomhed, at det kan betyde fuldkommen økonomisk Ruin.

Jeg spurgte endvidere Ministeren, om det var Meningen, at man vilde Landbrug over en vis Størrelse til Livs. Ministeren svarede, at dette aldeles ikke var Tilfældet. Men det forekommer mig, at Ministerens Gerninger staar i Modstrid med Ministerens Svar.

I det Samraad, vi havde med Ministeren i Udvalget, spurgte jeg den højtærede Minister om, hvad der skal ske med den Arbejdskraft, som ved Lovens Gennemførelse bliver ledig. Er man parat til i Byerne at give disse Folk Beskæftigelse, som man nu slaar ud af deres hidtidige Arbejdsvirksomhed? Det er jo nemlig ikke blot nogle Hundrede Svinefodermestre, der bliver ledige, det bliver langt, langt flere, thi hele det økonomiske Stød, som Ordningen medfører, rammer udelukkende den Kategori af Landbrug, som fortrinsvis beskæftiger fremmed Arbejdskraft.

Det foreliggende Lovkompleks er for et enkelt af Lovforslagenes Vedkommende saa vidtgaende i sine Konsekvenser, at det næsten automatisk vil medføre en Skærpelse af Modsætningerne i dansk Politik. I Virkeligheden er det utænkeligt, at denne

Politik, som her indledes, ikke vil blive videreført, saavel paa denne Erhvervsgrens Omraade som paa andre.

Kravene vil vokse i Omfang og Styrke, saa snart det bliver kendt, at Loven, saavel den uskrevne som den, der opbevares i Sølvskrinet, ingen Grænser sætter og ingen Beskyttelse yder for Ejendom og Erhverv. Det har længe set temmelig sort ud for Grundlovens § 80 om Ejendomsretten, og stort lysere er Udsigterne vel ikke for § 81, der ganske særlig har Interesse i Forbindelse med Svinereguleringen, og som jeg derfor skal citere. Det hedder deri:

„Alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves ved denne Lov.“

Mig forekommer det, at det, der sker i Tiden, saa langt fra er en Ophævelse af hidtidige Indskrænkninger i den lige Adgang til Erhverv, men lige akkurat det modsatte. Adgangen til Erhverv bliver mere og mere ulige.

Og naar den Paragraf, der er indsat til Sikring af Adgangen til Erhverv, fortolkes paa den Maade, som det her finder Sted, er det i det hele taget vanskeligt at se, hvad den saakaldte almindelige Retsbevidsthed skal støtte sig til. At det ikke er os alene, der betragter dette Lovforslag som et Overgreb, men at denne Opfattelse ogsaa findes inden for Regeringspartierne, fremgaar af en Artikel i „Tidens Stemme“, og der kan ikke være mindste Tvivl om, at denne Opfattelse, at Forslaget er et Overgreb og en vilkaarlig Handling over for en lille Kreds af Landbrugere, som man her kaster sig over og fratager deres Rettigheder, har en meget stor Udbredelse i vort Land. En af de tidligere Svinereguleringslove er af juridisk sagkyndige blevet betegnet som relativt lovlig — hvordan den nuværende vil blive opfattet, vil senere vise sig. Men een Ting staar fast: de Mennesker, som paa den Maade berøves deres hidtidige Rettigheder, vil aldrig anerkende en Lov, som fratager dem deres borgerlige Erhverv, for at andre kan profitere deraf.

Ved Indledningen af den nye Rets tilstand, der maa ses som et Resultat af Regeringens og dens Partiers Erhvervelse af den fulde politiske Magt, kunde der være Anledning til at kaste et Blik tilbage over vor politiske Historie for at fremdrage en enkelt Parallel fra tidligere Tiders Magtforskydninger og deraf følgende Fordeling af Rettigheder, set i Forhold til de her foreliggende Lovforslag.

Det Forhold, det er mest nærliggende at